

З БОГОМ І УКРАЇНОЮ

«...могутньою та запевнюючою щастя всім громадянам організацією може бути Батьківщина тільки тоді, коли не буде цілістю, зложеною штучно з різних і різно-родних частин, а подібним до моноліту організмом, себто тілом, оживленим одним духом»

Митрополит Андрей ШЕПТИЦЬКИЙ
«Яку будувати рідну хату»

ВЕЛЬМИШАНОВНІ, ЛЮБИ ТА НЕОБХІДНІ НАМ
ЛІКАРІ, МЕДСЕСТРИ, МОЛОДШИЙ
МЕДИЧНИЙ ПЕРСОНАЛ!

Сьогодні Україна розпочинає писати нову сторінку своєї історії. Вдивляючись у рік, що минув, можна побачити справді знакові події, які Україна пережила. Серед них, гадаю, беззаперечно відкриття України світові, яке відбулося завдяки експозиції у паризькому музеї Лувр, у «Залі Каплиці», близько трьох десятків скульптур Йогана Пінзеля.

Рік, що минув, ознаменований і сумними подіями: відійшов у вічність мистецтвознавець Борис Григорович Возницький, котрий був епохою в музейному житті країни; попросилися ми із Богданом Ступкою, людиною-легендою, яка уособлювала український класичний театр; світ також розпрощався із Іриною Калинець, відомою українською поетесою, культурологом, публіцистом, активісткою національного і правозахисного руху, яка жила мрією, щоб Україна стала по-справжньому українською. На 83-му році життя помер один із провідних учених у галузі клінічної хірургії та хірургічної ендокринології, завідувач кафедри факультетської хірургії Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького, ректор цього ж університету (1981-1998 р.) Михайло Петрович Павловський «патріарх хірургів в Україні».

Були й інші втрати та досягнення у різних суспільно важливих царинах буття українського народу, але тих добрих моментів було так мало, що вони губляться серед масового волання українців про несправедливість «...пригноблені в сльозах, а утішителя немає; від рук гнобителів – насильство, а втішника немає» (Пор. Проп. 4, 1). Виборені кров'ю наших дідів знамена Української держави, сьогодні ганебно зневажаються, а ми, українці, мовчки ковтаємо гіркоту образи і чомусь не бажаємо боротися за самих себе. Існує безробіття; приймаються, проте не діють закони; люди шукають праці за кордоном; маємо розбиті сім'ї; високу смертність; розбрат не тільки серед старших, але й молоді, що полягає у пияцтві, уживанні наркотиків, розпусті, протистояння в уряді та байдужості до його народу.

Нам необхідно повернутися до себе! Дорога ця є складною, адже зазірнути в себе інколи є надзвичайно важко, тому що це спонукає до змін. Однак, нам потрібно усвідомити місію нашого покликання, збагнути, як пише Митрополит Андрей Шептицький у пастирському посланні 1900 р. до української інтелігенції: «Найліпша воля і найбільша посвята в суспільній праці принесе мало овочів, може бути зовсім без користі, якщо в цій праці забракне порозуміння, якщо одні будуть протидіяти другим».

Історія нашої державності розповідає про нелегкий шлях здобуття свободи, яка в різних історичних віках вважалася майже утопією: війни та розрухи; штучний голод і примусове виселення у місця вічної мерзлоти Сибіру, Далекого Сходу, Казахстану. Все це вбивало в душах українців мрію бути вільними і жити в незалежній державі.

Сьогодні маємо свободу, незалежну Українську державу, але продовжуємо жити ментальністю невільників. Михайло Грушевський, роздумуючи про «Україну і українство», влучно зауважує, що вдивляючись у минуле, були певні історичні обставини, які заважали нам розвинути «кришталеве поняття нашої національності», натомість спонукали жити містичною вірою у «заповітну силу народу, яка від себе творить сутне з несутнього». Маємо українське сучасне суспільство, яке, враховуючи досвід минулих поколінь, може творити «нову історію», але, на жаль, не має відваги.

Митрополит Андрей Шептицький у творі «Яку будувати рідну хату» стверджує, що «...є в душі українця глибока й сильна воля мати свою державу, але попри ту волю знайдеться, може, рівносілля і глибока воля, щоб та держава була такою, якою хоче її бачити чи партія, чи кліка, чи група, чи навіть одиниця».

Ісус Христос нагадає, щоб віддавали «кесареви, що кесареви» (Мр. 12, 17). Він нагадав Пилатові, що той має владу згори (Ів. 19, 11), і піддався несправедливому суду (Ів. 19, 12). Також святий апостол Павло закликає: «Кожна людина нехай кориться владі вищій: нема-бо влади, що не була б від Бога» (Рим. 13, 1). Але, коли влада наказує зло чинити, закони Божі порушувати, в такому разі влади не слухають, і прикладом цього служать нам мученики, котрі відмовлялися зраджувати Бога, щоб допомогти земським царям, і воліли прийняти смерть, аніж порушувати Божий закон.

Нас ділять, збирають під тими чи іншими прапорами, відстоюючи певні інтереси, але «всі часткові прапори», як зауважує Митрополит Андрей, – є «прапорами роздору і партійності», одиноким, хто може порятувати нас від цієї дійсності – це прапор Христа, який «наклонює людей до того, щоб над усе цінили собі царство Боже, це є добра вічні і моральні; перестерігає перед захланністю, перед заздрістю і всякою несправедливістю; наклонює до милосердя і всіх добрих діл, що випливають із любові до ближнього». (Митрополит Андрей Шептицький: Життя і діяльність: Документи і матеріали 1899-усе 1944. – Том II: Церква і суспільне питання. Кн. 1: Пастирське вчення та діяльність. – Львів: Місіонер, 1998. – С. 288-289).

Дорогі брати і сестри!
Святуємо 22-у річницю незалежності нашої держави. Сьогодні нам важливо повірити в себе, пізнати свою ідентичність, ключем історії відкрити двері у нове життя. Ця нова дійсність стане для нас можливою, коли ми відкинемо усі сумніви і, починаючи з себе, з своєї сім'ї, родини, місця праці будемо жити Богом і Україною.

У цей святковий день скеровую свої привітання і слова вдячності вам, дорогі працівники медичних установ. Дякую вам, що незважаючи на труднощі, ви несете відповідальність за здоров'я та життя ближніх. Звертаюся до вас із великим проханням виконувати службу з глибокою посвятою, допомагати усім, хто цього потребуватиме. Пам'ятайте слова Христа, який послугу ближньому прирівнює Йому: «Бо Я...був...хворий, і ви навідалися до Мене...» (пор. Мт. 25, 35-36). Христос говорить про відвідину, а ви творите, ще більшу послугу, адже лікуєте, дозволяєте Богу діяти через ваші руки!

Вітаю усіх з Днем Незалежності України! Хай Господь розбудить серця всіх мешканців нашої країни, щоб не лише прагнули чогось і брали, але щоб навчилися ділитися і давати. Бажаю у вашій сім'ї та робочій колективі миру, злагоди, радості, любові, доброго здоров'я та духа свободи!

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

ІГОР,
Митрополит Львівський Української Греко-Католицької Церкви
Дано у Львові при Архикафедральному Соборі св. Юра
Дня 16 серпня 2013 року Божого

Вітаємо!

7 серпня 2013 року призначено нового директора Департаменту охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації доктора медичних наук, професора кафедри ортопедичної стоматології ЛНМУ ім. Данила Галицького Ростислава Миколайовича Ступницького.

Ростислав Миколайович народився 29.09.1969 р. у с. Держів, Миколаївського району, Львівської обл. Закінчив стоматологічний факультет Львівського медичного інституту (1991 р.). Працював лікарем-стоматологом (1991-96рр.) Львівської обласної стоматполіклініки; асистентом (1996-2001 рр.), доцентом (з 2001 р.) кафедри ортопедичної стоматології, деканом стоматологічного факультету (з 2004 р.) Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького. Написав понад 160 наукових праць, автор трьох посібників, 9 патентів.

Заступник голови Львівської облдержадміністрації Ірина Романів, бажаючи новопризначеному очільнику медицини області успішної роботи, нагадала йому, що перед медициною стоїть багато проблем: від реконструкції та ремонту господарських структур до загального покращення надання медичної допомоги населенню. Ростислав Ступницький пообіцяв прикласти всі сили і досвід на виконання завдань, що стоять перед галуззю.

ДОРОГІ КОЛЕГИ, ШАНОВНІ КРАЯНИ!

Сердечно вітаємо Вас із національним святом нашої державності – Днем незалежності України. Нам судилося стати учасниками творення новітньої української держави, втілювати у реальність одвічну мрію нашого народу. Це велика честь і велика відповідальність перед власним сумлінням, прийдешніми поколіннями. І саме від кожного з нас залежить, якій бути нашій державі, її майбутнє.

Для будь-якого народу Незалежність – неоціненний скарб, наше досягнення, найголовніше надбання, набуте різними поколіннями. Саме вона робить нас вільними і сильнішими, формує спосіб мислення та світогляд, випробовує на зрілість, терпіння, толерантність і наполегливість.

Від щирого серця і від усієї душі зичимо Вам здоров'я, щастя, добра, достатку, миру, щедрої долі, сили й наснаги.

Нехай невечернім буде джерело віри, надії і любові до України.

З повагою,

директор Департаменту охорони здоров'я ЛОДА, професор
Ростислав СТУПНИЦЬКИЙ

голова Львівської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я України
Юрій БІЛИЙ

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, БАТЬКІВЩИНО!

І ЗА МЕДИЧНІ ПРАВА
ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

№ 8 (139),
серпень 2013 р.

ОБЛАСНИЙ КОМПІТЕТ